

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Mfv.II.10.402/2017/4.
A tanács tagjai: Dr. Tálné dr. Molnár Erika a tanács elnöke
Dr. Bors Szilvia előadó bíró
Dr. Stark Marianna bíró

Az I. rendű felperes:

A II. rendű felperes:

A III. rendű felperes:

A IV. rendű felperes:

Az V. rendű felperes:

A VI. rendű felperes:

A felperesek képviselője: ügyintéző: jogtanácsos

Az alperes:

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: megbízási díj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Gyulai Törvényszék 9.Mf.25.808/2016/3.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.314/2015/11.

Rendelkező rész

A Kúria a Gyulai Törvényszék 9.Mf.25.808/2016/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg a felpereseknek személyenként 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 144.800 (száznegyvennégyezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

[1] Az I., II., IV. és V. rendű felperes főhatárrendész II/III. besorolási kategóriába tartozó, a III. rendű felperes

szolgálatparancsnok II/III. besorolási kategóriába tartozó, míg a VI. rendű felperes határrendész II/II. besorolási kategóriába tartozó beosztásban állt hivatásos szolgálati viszonyban az alperesnél a B. Határrendészeti Kirendeltség Határrendészeti Osztály, Határrendészeti Alosztályán. Az alperesi állománytábla ügyeleti szolgálat ellátására szervezett (II/IV.) beosztást nem tartalmazott, a felperesek ügyeletesi szaktanfolyamot nem végeztek, ilyen képzettség megszerzése sem volt folyamatban. A III. rendű felperes szolgálatirányító szaktanfolyami képesítéssel rendelkezett. A felperesek munkaköri leírása az ügyelet, helyettes ügyelet feladatkört nem tartalmazta, de rögzítette, hogy kötelesek végrehajtani mindazon feladatokat, melyeket részükre - képzettségüknek megfelelően - a szolgálati, szakmai előjáróik meghatároznak. A felperesek utasítás alapján látták el az ügyelet feladatkört, ekkor azonban az eredeti beosztásukhoz tartozó feladatkört: járőri, járőrparancsnoki feladatokat nem végezték. Az alperes a felpereseket az eredeti beosztásuk helyett meghatározott szolgálati napjaikon ténylegesen ügyeletesi, helyettes ügyeletesi beosztásban foglalkoztatta. A felperesek a perbeli időszakban főhatárrendész, míg a IV. rendű felperes határrendész pótlékban részesült, az ügyelet, helyettes ügyelet szolgálat napjaira délutáni és éjszakai pótlékot nem, azonban ügyeleti pótlékot kaptak.

- [2] A felperesek 2014. március 12-én terjesztettek elő szolgálati panaszt, amelyben a 2011. március 13-tól 2014. március 13-ig tartó időszakban a beosztásukhoz nem tartozó ügyeleti feladatok ellátásáért elsődlegesen az ügyeletesi és a kinevezés szerinti beosztás illetmény különbözete, másodlagosan az illetményalap 100 %-ának megfelelő megbízási díj megfizetését kérték kamatokkal terhelten. A B. Határrendészeti Kirendeltség vezetője, majd az alperes vezetője a felperesek szolgálati panaszát a 2014. április 29-én kelt határozataival elutasította.

A felperesek keresete és az alperes ellenkérelme

- [3] A felperesek a szolgálati panaszuk elutasítását követően előterjesztett pontosított keresetükben elsődlegesen megbízási díj, eshetőlegesen illetménykülönbözet megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Megbízási díj jogcímén az I. rendű felperes 500.507 forint, a II. rendű felperes 494.710 forint, a III. rendű felperes 738.210 forint, a IV. rendű felperes 314.988 forint, az V. rendű felperes 359.437 forint, míg a VI. rendű felperes 365.240 forint és ezen összegek 2012. szeptember 15-től járó kamatai, eshetőlegesen illetménykülönbözet jogcímén az I. rendű felperes 850.896 forint, a II. rendű felperes 973.271 forint, a III. rendű felperes 367.380 forint, a IV. rendű felperes 368.010 forint, az V. rendű 537.190 forint, míg a VI. rendű felperes 576.098 forint és ezen összegek 2012. szeptember 15-től járó kamatai megfizetését kérték. A részükre kifizetett ügyeleti pótlékok összegét fenti követelésük körében levonásba helyezték. Keresetük indokolásában hivatkoztak

arra, hogy az általuk megjelölt szolgálati napokon az eredeti főhatárrendész, szolgálatirányító, valamint határrendész beosztásuk helyett ténylegesen ügyeletes, illetve helyettes ügyeletes beosztásban foglalkoztatta őket az alperes azokon a napokon, amikor ügyeletesi, illetve helyettes ügyeletesi szolgálatot láttak el. Ezen szolgálatok alkalmával az eredeti beosztásuk ellátása alól mentesítve lettek, kizárólag ügyeletesi, illetve helyettes ügyeletesi feladatokat látták el, azonban ennek anyagi ellentételezése nem történt meg. Azt nem vitatták, hogy az alperesi állománytábla nem tartalmazott ügyeleti szolgálat ellátására szervezett beosztást, azonban álláspontjuk szerint, az alperesi mulasztás hátrányukra nem értékelhető. Hivatkoztak arra is, hogy az ügyeletesi beosztáshoz előírt iskolai végzettséggel nem rendelkeztek, ennek megszerzése folyamatban sem volt, amely azonban nem zárja ki, hogy az eltérő foglalkoztatásra tekintettel ne igényelhetnék az ellenérték megfizetését a magasabb beosztásban teljesített szolgálat alapján.

- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az alperesi állománytábla ügyeletesi beosztást nem tartalmazott. Az ügyeletesi feladatokat a felperesek esetenként, szóbeli utasításra, illetve munkaköri leírásuk alapján látták el, mely ügyeleti szolgálat után ügyeleti pótlékban részesültek. A felperesek az ügyeletesi beosztáshoz előírt szaktanfolyami képezéssel nem rendelkeztek, annak megszerzését sem kezdték meg. A felperesek nem jogosultak megbízási díjra, mert megüresedett munkakör helyettesítésével nem voltak megbízva, esetenként láttak el ilyen feladatot. A felperesek többlétszolgálatot sem teljesítettek, szolgálatuk az eredeti munkaidejükbe belefért, mert ügyeletesi tevékenységük során egyéb tevékenységet nem végeztek. A felperesek határrendészeti pótlékba részesültek, melyre ügyeletesi beosztásban szolgálatot teljesítő állomány nem jogosult.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

- [5] A Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.314/2015/11. számú ítéletével kötelezte az alperest az I. rendű felperes részére 267.722 forint, a II. rendű felperes részére 301.438 forint, a III. rendű felperes részére 177.308 forint, a IV. rendű felperes részére 274.383 forint, az V. rendű felperes részére 262.820 forint, míg a VI. rendű felperes részére 164.266 forint megbízási díj és ezen összegek után 2012. szeptember 15-től - a III. rendű és a VI. rendű felperes esetében 2013. április 15-től - járó kamatai megfizetésére, ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította és kötelezte felpereseket az alperes részére perköltség megfizetésére.
- [6] Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 50. § (1-5) bekezdései, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996.

évi XLIII. törvény végrehajtásáról szóló 140/1996. (VIII. 31.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 28. § (1-3) bekezdései, 38/A.§ (1-2) bekezdései, 39.§-a, a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 18/2008. (IX.18.) IRM rendelet (a továbbiakban: IRM rendelet) 14.§ (5) bekezdése és a 2012. január 1-jétől hatályos a belügyminiszter felügyelete, irányítása alá tartozó egyes fegyveres szervekkel hivatásos szolgálati viszonyban állók szolgálati viszonyáról és a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 64/2011. (XII.30.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 19.§ (5) bekezdése alapján megállapította, hogy a perben a felpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy az általuk megjelölt szolgálatokban az eredeti beosztásuktól eltérő ügyeletesi feladatokat láttak el.

- [7] A közigazgatási és munkaügyi bíróság hivatkozott a Kúria Mfv. II. 10.267/2015/3. és Mfv.II.10.507/2015/4. eseti döntéseiben foglalt iránymutatásokra, így arra, ha az ügyeletesi beosztás nem került rendszeresítésre, a felperesek megbízása a Hszt. 50.§ (1) bekezdés harmadik fordulatának akkor megfelelő, amennyiben megállapítható a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör ellátása és csak kivételesen lehet a Hszt. 50.§ (3) bekezdése az irányadó. A megbízással betöltött magasabb beosztás akkor értelmezhető, amikor a hivatásos állomány tagja tartósan és folyamatosan az egymást követő szolgálati napokon vagy egy hónapban döntően és túlnyomórészt e szolgálati beosztáshoz tartozó feladatkört látja el. Ez esetben a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény alatt - 30 napot meghaladó megbízás esetén - havi illetményt kell érteni. Ennek megállapíthatósága hiányában a ténylegesen teljesített többletszolgálat alapján a Hszt. 50. § (4) bekezdése lehet az irányadó. A megbízási díj mértékét indokolt havonta a többletszolgálat ellátásával érintett szolgálati napok száma alapján megállapítani, mivel a hivatásos állomány tagját az illetmény és illetmény jellegű juttatás a Hszt. 99.§ alapján havonta illeti meg. A Hszt. 50.§ (1) bekezdés harmadik fordulata alapján az alkalmassági (képzettségi) feltételt nem kell vizsgálni. A felpereseket a havi 3 ügyeletesi szolgálat erejéig az adott hónapra az illetményalap 30%-a, havi 4-6 ügyeleti szolgálat esetén az illetményalap 45%-a, havi 7-9 ügyeleti szolgálat esetében az illetményalap 60%-a illeti meg a Hszt. 50.§ (4) bekezdés szerinti megbízási díj jogcímén, míg a havi 10 és az azt meghaladó ügyeleti szolgálat esetében a Hszt. 50.§ (3) bekezdéses alapján a szolgálatok számával arányos illetménykülönbözöt azzal, hogy a kifizetett ügyeleti pótlék összegét a követelésből le kell vonni a Kormányrendelet 39.§-a értelmében, azonban a határrendészeti pótlék levonását a 38/A.§ értelmében mellőzni kell, mert azt a kinevezés szerinti eredeti beosztás keletkezteti. Az összecszerűség körében az elsőfokú bíróság az alperesi kimutatásokat fogadta el ítélete alapjául azzal, hogy a 30%, 45% és 60% mértékek kialakításakor figyelembe vette az ügyeletesi szolgálattal kapcsolatos irányítási, ellenőrzési, döntési, adatkezelési, nyilvántartás vezetési

tevékenységeket és így a fokozottabb felelősség eredményezte többletterheket, azt, hogy a szabályozás szerint létezik ügyeletesi beosztás és az a díjazás szempontjából magasabb besorolási kategóriába tartozik, mint a felperesek besorolási kategóriája. Ellentétes előjellel értékelte azt, hogy a felperesek ügyeletesi szaktanfolyammal nem rendelkeztek, eredeti beosztásuk ellátása mellett a megbízást úgy végezték, hogy az ügyeletesi, illetve helyettes ügyeletesi szolgálat napjain a főhatárrendész, valamint a határrendész munkakörbe tartozó feladataikat jellemzően nem teljesítették, valamint, hogy szolgálatirányító mindig volt a szolgálatban.

[8] A felperesek és az alperes fellebbezése alapján eljáró Gyulai Törvényszék 9.Mf.25.808/2016/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kiemelte, hogy a felperesek a Hszt. 50.§ (1) bekezdés harmadik fordulója szerint a szolgálati beosztásukhoz nem tartozó feladatkör ellátásával voltak megbízva. Nem volt vitatott, hogy nem rendelkeztek a magasabb, azaz az ügyeletesi beosztáshoz szükséges végzettséggel, ez azonban kizárólag a magasabb besorolást zárja ki. Kitért arra, hogy az előírt végzettség hiánya nem akadályozta annak, hogy a felperesek a Hszt. 50.§ akár a (3) bekezdése, akár a (4) bekezdése alapján a ténylegesen teljesített többletszolgálatra figyelemmel ellentételezést kapjanak. Egyetértett felperesekkel abban, hogy a munkaköri leírásnak az adott munkakörhöz tartozó, annak keretében ellátandó feladatokat kell tartalmaznia és nem vonatkozhat más munkakörben végzendő valamennyi feladat folyamatos ellátására. A munkaköri leírás tartalma és az elvégzett feladatok egybevetésével lehet eldönteni, hogy valamely tevékenység a szolgálati beosztáshoz tartozik-e. A felperesek peridőszakban az eredeti beosztásuk mellett felváltva ügyeletesi feladatokat is elláttak, mely az eredeti beosztásukhoz nem tartozó feladatkör ellátását jelentette. Ezt követően azt kellett eldönteni, hogy a két tevékenység egyidejű ellátása jelentett-e a felperesek számára többletfeladatot. A két tevékenység tartalma eltérő volt, ezért azok egyidejű ellátása a felperesek részére nagyobb leterheltséget és felelősséget jelentett. A két tevékenység egyidejű ellátása a felperesekre a saját beosztásukhoz nem tartozó felelősséget keletkeztetett. A felperesek rendszeresen ismétlődően, viszonylag nagyobb számban teljesítettek szóbeli megbízással ügyeletesi feladatokat. Ez többletszolgálatnak minősült figyelemmel arra, hogy többletszolgálat nemcsak akkor keletkezik, amikor szolgálati időn túli, rendkívüli szolgálat ellátásáról van szó, hanem akkor is, ha a hivatásos állomány tagja a szolgálatteljesítési idejének egészét vagy egy részét olyan beosztásban tölti és végzi az ehhez kapcsolódó feladatokat, amelyekhez szükséges képesítési feltételekkel nem rendelkezik, de amelyekért magasabb illetményre lenne jogosult.

[9] Rögzítette, hogy a megbízási díj mértékéből nem lehet levonni a határrendészeti pótlékot, mert az a felpereseket a Kormányrendelet

38/A.§-a alapján illeti meg.

- [10] Összszerszerőség körében hivatkozott arra, hogy a felpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy mikor láttak el ügyeletesi feladatokat. Az általuk becsatolt kimutatásokat az alperes vitatta, a felek nyilatkozatán kívül egyéb bizonyíték nem állt rendelkezésre, így az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor az alperesi kimutatásokat vette alapul, mert ennek erejéig ismerte el az alperes a követeléseket. A százalékos mérték vonatkozásában azt kellett vizsgálni, hogy egy adott hónapban mennyi az ügyeletesi szolgálattal érintett napok száma, így a havi 1-2 alkalommal teljesített ügyeleti szolgálat nem tekinthető olyan mértékű többletszolgálatnak, amely megbízási díjat alapoz meg, ezért azokban a hónapokban, ahol 3-nál kevesebb ügyeletesi szolgálatot teljesítettek a felperesek (egyrészt töredékhónapok, másrészt távolléttel érintett hónapok voltak) nem illeti meg őket megbízási díj, míg az azt meghaladó mértékű szolgálat körében az elsőfokú bíróság a mérlegelési jogkörében megfelelően járt el. Kitért a Kúria Mfv.II.10.267/2015/3. számú eseti döntésében foglaltakra, mely szerint az ügyeletesi feladatok ellátása idejére délutáni és éjszakai ügyeleti órák teljesítése után délutáni, illetve éjszakai pótléokra váltak jogosulttá a felperesek, azonban a határrendész pótlék címén teljes hónapra kifizetett összegek erre kellő fedezetet nyújtottak.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte, a felperesek keresetének teljes elutasítását perköltségben történő marasztalás mellett. A Hszt. 50.§-ában foglalt rendelkezések megsértésére hivatkozott.
- [12] Álláspontja szerint a Hszt. 50.§-a jelen jogvitára nem alkalmazható figyelemmel arra, hogy a kirendeltségen ügyeletesi beosztás nincs, így a helyettesítési szabályok nem merülhetnek fel.
- [13] A felperesek tényleges és az állománytábla szerinti beosztása főhatárrendész, valamint határrendész volt, ezt támasztja alá a munkaköri leírás, a kinevezési parancs, az állománytábla és a kirendeltség ügyrendje is, ezért a felperesek részére illetménykülönbözet nem jár.
- [14] A felperesek nem kizárólag ügyeletesi szolgálatot láttak el, azokat csak esetenként, szóbeli utasításra, a munkaköri leírás alapján végezték, így az ügyeletesi feladatokkal a felperesek munkaköre folyamatosan bővült, ez a rugalmas szolgálatszervezést tette lehetővé. A felperesek „beugró ügyeletesek” voltak. Habár a munkaköri leírás szó szerint nem tartalmazta az ügyeletesi szolgálat feladatait, azonban ez nem eredményezte azt, hogy ezek ne tartoztak volna a felperesek beosztás szerinti munkaköréhez.
- [15] Az egyes ügyeleti szolgálatot kompenzálta a felperesek részére megfizetett ügyeleti pótlék, amit ügyeletes beosztással, állandó ügyeleti szolgálat mellett nem kaphatnának a Kormányrendelet 39.§ értelmében.

- [16] Hivatkozott arra, hogy a Kúria Mfv.II.10.507/2015/4. és Mfv.II.10.267/2015/3. számú eseti döntései ellentétesek, így az első megbízási díjat, míg a második illetménykülönbözetest állapított meg ugyanazon tényállási elemek mellett.
- [17] A felperesek a felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában fenntartását és perköltségük megállapítását kérték annak helyes tényállása és jogi indokolása alapján.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [18] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [19] A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében az eljárás bíróságok tényállásának megállapítását nem támadta, jogszabálysértésként a Pp. 206. § (1) bekezdésére nem hivatkozott, ezért a perben megállapított tényállást, a bizonyítékok mérlegelését a felülvizsgálati eljárásban is irányadónak kellett tekinteni [Pp. 272. § (2) bekezdés].
- [20] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében azt kifogásolta, hogy az eljárás bíróságok a Hszt. 50.§ rendelkezéseit annak ellenére alkalmazták, hogy az alperesi állománytáblában az ügyeleti szolgálat ellátására szervezett beosztás nem volt; az első- és a másodfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az ügyeletesi feladatok nem tartoztak a felperesek munkakörébe; a felperesek az esetenként felmerült ügyeletesi feladatok ellátásáért ügyeleti pótlékot kaptak.
- [21] Az eljárás során a felperesek munkaköri leírása csatolásra került, a ténylegesen ellátott feladatokról személyesen nyilatkoztak és az alperes nem vitatta, hogy az ügyeleti beosztáshoz kapcsolódó feladatok felmerültek és azt sem, hogy azokat a felperesek ellátták. A felperesek az ügyeleti feladatot összességében, nem csupán annak egyes részfeladatait látták el, melyek összességükben magasabb kvalifikáltságot, komolyabb szakértelmet, nagyobb felelősséget és fokozott igénybevételt igényeltek. Mindebből a jogerős ítélet helyesen állapította meg, hogy ezen feladatok akkor sem tartoztak a felperesek munkakörébe, amennyiben a munkaköri leírás alapján a felperesek kötelesek voltak végrehajtani az előljáróik által hatáskörükbe utalt egyéb feladatokat. A munkaköri leírás alapján az egyéb feladat olyan utasítások elvégzését jelentheti, amelynek elvégzésével a másik beosztás nem üresedik ki. A Hszt. 50.§-ának harmadik fordulója szerinti, az eredeti szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör ellátásával átmenetileg történő megbízási körében a jogszabály nem szűkíti le a feladatokat az adott munkáltató állománytáblájában szereplő szolgálatok feladatkörére, ezért az eljárás bíróságok helyesen vizsgálták eljárásuk során a Hszt. 50.§-ában írt rendelkezéseket. A Hszt. 50.§ alkalmazhatósága körében nem a beosztás elnevezésének, hanem az elvégzett feladatoknak volt jelentősége (Mfv.II.10.315/2016/4.).

- [22] Az irányadó tényállás szerint a felperesek az eredeti határrendész, szolgálatparancsnok és főhatárrendész beosztásukat is ellátták, egyes szolgálati napokon pedig e szolgálati beosztásokhoz nem tartozó ügyeletesi, helyettes ügyeletesi feladatokat végeztek. A törvényszék a jogerős ítéletében helytállóan állapította meg, hogy a két tevékenység tartalma eltérő, azok egyidejű ellátása a felperesek részére nagyobb leterheltséget jelentett és a saját feladatukhoz nem tartozó felelősséget keletkeztetett. A perbeli időszakban szóbeli megbízás alapján ellátott ügyeletesi feladatok – a szükséges képesítés hiányában is – többletszolgálatnak minősültek, ezért a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül kötelezte az alperest a Hszt. 50. § (4) bekezdése szerinti, az illetményalap meghatározott százalékanak megfelelő megbízási díj megfizetésére. Miután az eljáró bíróságok az alperest a Hszt. 50. § (4) bekezdése alapján megbízási díj megfizetésére kötelezték, ezért nem volt jelentősége a Hszt. 50. § (3) bekezdésére alapított illetménykülönbözet megfizetésére irányuló kereset körében előadott felülvizsgálati érvelésből annak, hogy a perbeli határrendészeti kirendeltségen ügyeletesi beosztást nem alakítottak ki. Ezzel szemben tény, hogy ezeket a feladatokat ténylegesen ellátták, így az alperes alaptalanul panaszolta a Hszt. 50. § (4) bekezdésének megsértését (Mfv.II.10.142/2016/4.).
- [23] Az ügyeletesi szolgálattal kapcsolatos irányítási, ellenőrzési, döntési, adatkezelési, nyilvántartás vezetési tevékenységek többlet feladat ellátását jelentette, amelyhez többlet felelősség kapcsolódott, ez pedig túlmutatott az eredeti beosztás szerinti határrendész, szolgálatparancsnok, valamint főhatárrendész felelősségén, ezért az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan állapította meg, hogy az ügyeletesi, illetve helyettes ügyeletesi feladatok szakmailag magasabb kvalifikáltságot, szakértelmet, nagyobb felelősséget és fokozottabb igénybevételt jelentettek, mint amellyel a kirendeltségre beosztott főhatárrendészeknek, szolgálatparancsnok, valamint határrendésznek a beosztásából kifolyólag rendelkeznie kellett (Mfv.II.10.144/2016/3.).
- [24] Fentiek alapján a perben tehát nem annak volt jelentősége, hogy a felperesek szolgálati helyén ügyeletesi beosztás az állománytáblában nem szerepelt, mert nem a beosztás elnevezésének, hanem az elvégzett feladatoknak volt jelentősége (Mfv.II.10.142/2016/4., Mfv.II.10.562/2015/4.). A határrendész, szolgálatparancsnok, valamint főhatárrendész beosztású felperesek a megjelölt szolgálati napokon a munkaköri leírásukban nem szereplő ügyeletesi feladatokat ellátták, amelynek alapján nem vitatottan többlet tevékenységet végeztek. A felperesek az ügyeletesi beosztásban ténylegesen dolgoztak, így a Hszt. 50. §-ának rendelkezése szerint többlet díjazásra jogosultak, melynek mértékét, összegét az alperes nem kifogásolta, a marasztalás összegéből az eljáró bíróságok a kifizetett ügyeleti pótlékot levonták (Mfv. II. 10.035/2016/5 Mfv. II. 10.118/2016/8.).
- [25] Megjegyzi a Kúria, hogy az Mfv.II.10.507/2015/4. számú elvi

határozatában arra adott iránymutatást, hogy nem a díjazás elnevezésének (illetménykülönbözet, megbízási díj) van jelentősége, hanem annak, hogy amennyiben a díjazás törvényi feltétele fennállt, annak számítását az határozza meg, hogy a megbízott mentesült-e az eredeti beosztása alól a megbízással betöltött beosztás ellátásakor, vagy az eredeti beosztásának ellátása mellett végzett többletszolgálatot. Amennyiben mentesül, akkor a díjazása nem lehet kevesebb, mint a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény. Az Mfv.II.10.267/2015/3. számú eseti döntésében pedig azt mondta ki, hogy a megfizetett ügyeleti pótlékot a megbízási díjjal szembe vonásba kell helyezni.

- [26] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [27] A pervesztes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesek felülvizsgálati eljárási költségét.
- [28] A felülvizsgálati eljárásban felmerült 144.800 forint felülvizsgálati eljárási illeték mértékét az Itv. 50.§ (1) bekezdés I. fordulata határozza meg, amely az alperes személyes illetékmentességre tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam terhén marad.
- [29] A felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § 1) pontja zárja ki.
- [30] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. december 13.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Bors Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági ügyintéző